

‡ Senyoreta Ella

ESCENA 11

L' ELLA sola a escena.

ELLA (*cridant*): Secretària!

Entra la SECRETÀRIA, corrents.

SECRETÀRIA: *Sí, senyora?*

ELLA: Amor!

SECRETÀRIA: Amor.

ELLA: Ara mateix! Ara mateix! Ara mateix!

SECRETÀRIA: Sí senyora!

La SECRETÀRIA torna corrents amb un gruixut diccionari i l'obre.

SECRETÀRIA: Amor: “*Inclinació o afecció profunda envers una persona./Adhesió intensa i desinteressada a una cosa, a uns principis, etc./ Gran desig o interès./ En la filosofia grega, concepte emprat per a expressar l'ordenació jeràrquica, de caràcter còsmic, entre l'inferior , imperfecte, i el superior, perfecte./ En religió, desig que el creient té de conèixer Déu i d'unir-s'hi personalment.*”

ELLA: Qui? Qui? Qui?

SECRETÀRIA: Diccionari de la Llengua Catalana.

ELLA: Any? Any? Any?

SECRETÀRIA: Tercera reimpressió, febrer del 1995.

ELLA: Repeteixi, repeteixi!

SECRETÀRIA: Tercera...

ELLA: No, no! La definició!

SECRETÀRIA: “*Inclinació o afecció profunda envers una persona.*”...

ELLA: Correcte....Segueix!

SECRETÀRIA: “Adhesió intensa i desinteressada a una cosa, a uns principis, etc.”

ELLA: Fals! Diguil’s-hi als putos tios de l’Enciclopèdia que és mentira!

SECRETÀRIA: Senyora?

ELLA (*gesticulant molt, exaltada però en el fons vençuda*): Diguil’s-hi (*Baixa el nivell de llum, queda un únic focus zenital sobre la parlant*). Diguil’s-hi que l’Amor no és mai desinteressat. M’ha sentit? Diguil’s-hi! (*S’asseu, cansada*). Primer, perds el cap per una causa química. Quan notes que la pell s’erixa en contemplar aquella persona, que la lucidesa mental perd l’autocontrol. Quan comproves que en mirar-te al mirall, veus que tens els ulls més lluminosos, com més humits. Quan notes que has perdut una mica la gana, que no menges amb aquell defici el bistec a les fines herbes que tant t’agradava, que ara tot ho supleixes per xocolata. Perquè és tanta la impaciència i l’ansietat! Diguil’s-hi...Que a les primeres cites, notes com el teu sexe s’obre ràpid i lentament alhora, que no pots explicar-ho. Que notes com regalimes (*acariciant-se l’entreuix*) per entre les teves cames per causa d’una excitació tremenda i saborosa... Diguil’s-hi que això és un parèntesi. O un acord de guitarres tristes abans d’una guerra. Una fúnebre despedida... Perquè l’amor no és desinteressat. (*Pausa. Se senten uns tristos acords de guitarra, proposem la música The Game is Over, cançó núm. 10 del L.P. Banda sonora del film Leon, música d’Eric Serra, 1’35’’*). Anem al gra. Secretària, apunti: Que posin al diccionari que l’arquitectura més important que perd un, quan s’enamora, és el poder de decisió. Que prenguin nota que la famosa llibertat perduda no és tan perduda....Que a estones pots tenir-la si es parla i es dialoga. Que apuntin, secretària,....que moltes vegades he caminat sola per camins sense gent sentint que no vivia el camí, el famós camí d’Antonio Machado... Diguil’s-hi que les decisions espontànies i unipersonals han

passat a ser confrontacions pacífiques i negociacions. Que he perdut el dret a volar. Que ara agafo avions amb pistes i destins concertats...

Fosc.